

mentní knihovny se nám velmi ulehčuje pátrání po publikacích, kdežto leckdy o některé knize víme z bibliografie, ale nemůžeme se jí dopátrat v knihovnách.

Jestliže vskutku s radostí běháme tuto záslužnou práci do ruky, nemůže její zásluhy nikterak zmenšiti několik výtek, které však nelze si zamlčovati, protože při novém vydání Seznamu lehce mohou být napraveny. Především se to týká knihovny samé, které má podle § 10 tisk. zák. právo na povinné výtisky. Tak na př. tu postrádáme novějších vydání knihy Kadlcovy (Děj. věř. práva str. 3), Stiebrovy (tamtéž). Potud a hlavně pokud jde o literaturu předválečnou, zůstává seznam jen katalogem bibliotečním, což ovšem samo o sobě — uvědomíme-li si účel »Seznamu« — není vůbec jemu na závadu. Tuším však, že určité rozpaky odborníku-nebibliotekáři způsobí třídění. Tak především titul II. B: Ústavy jednotlivých států, je volen nevhodně, protože zahrnuje i podtituly jako na př.: Čechy, Moravu, Slezsko, Slovensko, Podk. Rus, dokonce Chebsko (!), kde jistě nelze mluvit o žádných »státech«. Tento omyl, který bude možno příště snadno opravit, se opakuje i v jiných titulech. Stejně nelze mluvit u těchto zemí o »parlamentech«. Také by se doporučovalo ustáliti název »Habsburské mocnářství« a »Předlitavsko« a spíše voliti název »Rakousko-Uhersko« a v něm lišiti jednotlivé části, čímž by se oddělila i doba předpřevratová a nynější. Bude dobře všimati si těchto závad podle praktických zkušeností a zužítkovat jich při novém vydání. Ale, jak bylo řečeno již předem, tyto závady neškodí přítomné práci, které velmi usnadní studium ústavního práva. Ča.

Doc. Ing. Ludvík Špirk: O licencích na zužitkování vynálezů a patentů. Nákladem Otakara Janáčka v Praze, 1931. Str. 32. Cena 10 Kč. — Tato brožurka vyšla současně s druhou prací téhož autora (o patentové ochraně a praktickém zužitkování vynálezů). Po výkladu pojmu licence a licenční smlouvy přechází autor k druhům licencí, jež dělí na licence jednoduché a výlučné, při čemž se zmiňuje o podlicencích. Rozebrav pojem jednoduché licence, schematicky třídí jednotlivé případy: 1. licence na prodej, používání nebo dodávání výrobků, zhotovených podle předmětu patentu, 2. l. na využití výrobních tajemství nebo tajných předpisů, 3. na využití patentu, žalovaného na zrušení nebo na prohlášení závislosti na jiném patentu, 4. l. s výhradou zpětného převzetí výroby a prodeje patentovaného předmětu do vlastní režie, 5. l. udělované majitelem patentu mlčky jeho porušovateli, 6. l. na zužitkování vynálezů, na které dosud nebyly uděleny patenty, 7. l. na zužitkování vynálezů, které teprve budou učiněny, 8. l. podmíněné dohovením a způsobením vynálezu k hospodářskému využití, 9. l. podmíněná praktickou upotřebitelností vynálezu, 10. týkající se chemických vynálezů a patentů. Konečně udělování licence může být nedobrovolné, t. j. licence nucené (§ 21 pat. zák.). Další otázky, v nichž autor pojednává nejprve o právní povaze licenčních smluv, jsou podloženy bohatou československou, říš.-německou i rakouskou judikaturou.

Probrav práva a povinnosti licenčníka i licenciata, přechází k převodu licence a zakončuje důvody pro zrušení licenčních smluv.

Kapitolou pro sebe jsou práva a s nimi spojené povinnosti na využití vynálezů, učiněných zaměstnanci v době jejich služebního poměru.

Autor zakončuje svoji studii sbírkou příkladů licenčních smluv. — Kniha zajisté přispěje ke standardisaci licenčních smluv a uvaruje mnohých chyb. Dr. Reichert.

Richard Lewinsohn Morus: Das Geld in der Politik. — S. Fischer, Verlag Berlin 1931, str. 358, 7 Rm. — Tato kniha zabývá se problémem, nad nějž snad není aktuálnějšího v dnešním světě, totiž o působení peněz na politiku. Autor jednak ukazuje, jak peníze vedou k politickému významu a mají vliv na řízení státu, jednak — a to je kapitola mnohem smutnější abohužel rovněž aktuální — jak politická síla a veslo na státní lodi vede k penězům. Autor tvrdí, že teprve po válce nastává pravá éra peněžního absolutismu politického a cituje téměř jako motto své knize

výrok rakouského politika: »Politika jest umění uplatňovati své osobní zájmy pod rouškou svatých zájmů veřejnosti.«

Kniha má dvě díly. První zabývá se Německem, druhý jest věnován zahraničí, a sice francouzskému a anglickému parlamentarismu, americké demokracii, fašismu a generálské diktatuře (Italie, Španělsko, Řecko, Jugoslavie, Rumunsko, Maďarsko a Polsko). Poslední kapitola pak jest věnována sovětskému režimu a propagandě proti němu (falšované dokumenty, špioni, procesy).

Část obírající se Německem v první kapitole staví zrcadlo starým režimům, další kapitoly jednájí o vztahu peněz k parlamentu, k politickým svazům k tisku a ke státu. Vidíme tu sub specie peněz tvoření nové šlechty, množení titulů, řádů a úřadů, koloniální gründerství, pozadí Stahlhelmu, působení těžkého průmyslu zbrojního, jméno Stimmsovo a jeho tiskového koncernu atd., moře afér. Druhý díl jest komentování skandálů volebních praktik v různých státech různých režimů. Jest to defilé špíny a politických nemocí světa. Kniha, po jejímž přečtení nemožno se ubránit silné depresi, měla by býti čtena všemi, kdo se zajímají o veřejný život. Ačkoliv některá sensační její tvrzení nutí k rezervě, přece četba její jest poučná jednak proto, že nutí k přemýšlení o nápravě (u nás množící se návrhy na financování politických stran), jednak, že ukazuje, že žádný režim není zárukou čistoty. Není pak nejlepší režim, o němž nevyjde nic na venek, naopak se všechno uduší. Doufejme, že fakt, že Československo v této černé knize vyšlo bez povšimnutí, neznačí tuto možnost.

S. Kohout.

Pracovní soudy, svazek I. sbírky »Archiv pracovního a sociálně pojišťovacího práva«, nákladem Odborového sdružení československého, v Praze 1931, 8°, str. 43, cena Kč 4.—. — Knížka obsahuje citaci zákona ze dne 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n. o soudnictví ve sporech z poměru pracovního, služebního a učebního (o pracovních soudech), o němž jsme již referovali v čísle I. tohoto ročníku našeho časopisu (str. 23) s vysvětlivkami. Předpisy zákona jsou doplněny sněmovními materiáliemi: důvodovou zprávou vládního návrhu, zprávami sociálně politického a rozpočtového výboru obou sněmoven. Všeobecná část materiálií jest uvedena před textem tak, že za sebou následuje důvodová zpráva, zpráva ústavně právního výboru senátu, zpráva rozpočtového výboru senátu, zpráva ústavně právního výboru poslanecké sněmovny a zpráva rozpočtového výboru poslanecké sněmovny. Speciální část důvodové zprávy vládního návrhu a zpráv výborů je uvedena u příslušných paragrafů zákona.

Dr. Jindřich.

Sociální pojištění v Československu, publikace Sociálního ústavu č. 55, v Praze 1931, 8°, str. 158, cena Kč 20.—. — Kniha podává souhrn jedenácti článků z pera našich předních odborníků v oboru sociálního pojištění a obsahuje stručné vylíčení vývoje a výstižné pojednání o nynějším stavu všech odvětví našeho veřejnoprávního pojištění. Kniha pro svůj velmi cenný obsah je nepostradatelnou příručkou všech, kdož se sociálním pojištěním přijdou ať v teorii nebo v praxi do styku.

Dr. Jindřich.

Český Codex Alimentarius. Rakouský Codex Alimentarius byl nejdokonalejší sbírkou všech předpisů o potravinách. Od roku 1907 však, kdy vlastně utvořila se komise pro jeho vypracování, a hlavně od převratu v ČSR. mnoho se změnilo, takže je věru velmi vítaná zpráva, že při Svazu průmyslu potravinářského se utvořila komise, která v dohledné době vydá nový československý Codex Alimentarius, jenž nebude jen překladem rakouského, nýbrž i jeho doplněním. Těšíme se na toto dílo, o němž nás informuje předem publikace »K vydání českého překladu Codicis alimentarii«, že bude nám spolehlivým vůdcem v spleti potravinářských předpisů.

Ča.

Ruská revoluce listopadová ve vzpomínkách účastníků. Vítězství Leninovo. — Uspořádal Jan Slavík. Vyšlo v edici »Z války a revoluce«. — Sbírká pamětí, studií a dokumentů. Řídí Jaroslav Werstadt. Vydal